

ומתעברת כמו אשה שמתעברת. הסוד הזה לבעלי מדות. כשנודעה זו מתעברת כאשה שמתעברת, נהנית מאותה הנאה שמכלילה נשמה מהעולם הזה באותם מעשים ובאותה תורה שהשתדלה בה ביום, ונוטלת אותו רצון של העולם הזה, וכו' נהנית בשמחה, ונכללת מכל הצדדים.

אחר כך היא מוציאה אותם החוצה ומוליכה אותם במקדס, והנשמה היא חדשה כעת במקדס, וסוד זה - (איכה א) חדשים לבקרים. חדשים ודאי, כמו שנתבאר. מה הטעם הם חדשים? משום סוד הכתוב רבה אמונתך. רבה ודאי, שיכלה להכלילם ולהכניסם לתוכה, ומוציאה אותם והם חדשים, ולכן לוקחת אחרים מלמעלה ביום. אשרי הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

בין כך האיר היום. אמר רבי אבא, נקום ונלך ונודה לרבון העולם. קמו והלכו והתפללו, ואחר כך חזרו אליו החברים. אמרו לו, מי שהתחיל - שייסימ את השבת. אשרי חלקנו בדרך הזו, שכל זה זכינו לעטר את הקדוש ברוך הוא בסודות החכמה.

פתח רבי אבא ואמר, ויעש בצלאל את הארון עצי שטים וגו'. פאן, אף על גב שכל סודות המשפן הרי פרושה החברים בחדר הקדוש, פאן יש להסתפל, שחרי סוד זה מתעטר בכמה סודות ללמד חכמה. ארון זה הוא סוד להכניס תורה שבכתב, ונגנזה בו בששה לוחות (ונגנזו בו ששה לוחות, והם ששה מסובכים) מסובכים, וזה נקרא ארון.

בהיא נקודה, ונטלא לון זמנא חדא, כמאן דבלע בליעו דמלה, ואתעברא כאתתא דמתעברא. רזא דא למארי מדין. פד האי נקודה אתעברת, כאתתא דמתעברא, אתהני מההיא הנאותא, דאתפלילת נשמתא מהאי עלמא, באינון עובדין, ובההיא אורייתא דאשתדלת בה ביממא. ונטלא ההוא רעו דהאי עלמא, וביה אתהני בחדוה, ואתפלילת מכל סטריין.

לבתר אפיקת לון לבר, ואולידת לון כמלקדמין, ונשמתא איהי חדתא השתא כמלקדמין, ורזא דא (איכה א) חדשים לבקרים. חדשים ודאי כמה דאתמר. מה טעם (דף ר"ד ע"א) אינון חדשים. בגין רזא דכתיב, רבה אמונתך. רבה ודאי, דיכלא לאכללא לון, ולאעלא לון לגווה, ואפיקת לון ואינון חדתין. ועל דא נקטא אחרנין מלעילא ביממא. זכאין אינון צדיקייא בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

אדהכי נהר יממא, אמר רבי אבא, נקום ונהר, ונודה לרבון עלמא. קמו ואזלו, וצלו, ולבתר אהדרו חברייא לגביה, אמרו ליה, מאן דשרי, לסיים שבחא. זפאה חולקנא באורחא דא, דכל האי זכינא לאעטרא ליה לקודשא בריה הוא, ברזין דחכמתא.

פתח רבי אבא ואמר, (שמות לו) ויעש בצלאל את הארון עצי שטים וגו'. הקא, אף על גב דכל רזין דמשפנא הא אוקמוה חברייא באדרא קדישא. הקא אית לאסתפללא, דהא רזא דא מתעטרא בכמה רזין, למילף חכמתא. ארון דא איהו רזא למיעל תורה שבכתב. ואתגניז ביה בשית לוחין (ס"א ואתגניז ביה שית לוחין

ואינון שית מסחרין) מסחרין, ודא אקרי ארון. פד סחרן שית למהוי פחדא,

כְּשֹׁכְבִים אוֹתָם שֶׁשָּׂה לְהִיּוֹת
כְּאֶחָד, אֲזוּ הוּא גּוֹף אֶחָד לְהַכְנִיס
בוֹ סוּד הַתּוֹרָה בְּשֶׁשָּׁה צְדָדִים
וְאֶרֶץ.

וְהַלְלוּתָם הֵם חֲמִשָּׁה, וּמְכַנְיָסִים
בוֹ חֲמִשָּׁה סְפָרִים, וְאוֹתָם חֲמִשָּׁה
הֵם שֶׁשָּׂה בְּדִרְגָה אַחַת שֶׁנִּכְנָסָת
בָּהּ בְּנִסְתָר, שֶׁנִּקְרָאת סוּד הַכֹּל,
וְזֶהוּ סוּד הַבְּרִית. כְּשֶׁזָּה נִכְנָס
לְתוֹךְ אוֹתָם חֲמִשָּׁה לוחות, אֲזוּ
עוֹמֵד הָאֶרֶץ וְהַתּוֹרָה בְּסוּד שֶׁל
תִּשְׁעֵי דְרָגוֹת, שֶׁהֵן שְׁנֵי שָׁמַיִם,
וְהַנְּהוּ"ה אֱלֹהִים. וְאַחַר כֵּן עוֹמֵד
לוֹחַ אֶחָד, סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁמְכַסֶּה עַל
הַכֹּל, וְהוּא אוֹתוֹ הַסוּד שֶׁל אוֹתוֹ
רְקִיעַ שֶׁמְסוּבָב וּמְכַסֶּה עַל הַכֹּל,
וְכֹלֵם עוֹמְדִים בְּסִתְרָם.

כִּי יֵשׁ לְהַסְתַּפֵּל וּלְדַעַת אֶת
סוּדוֹת הָאֶרֶץ. יֵשׁ אֶרֶץ וְיֵשׁ אֶרֶץ,
זֶה כְּנֶגֶד זֶה. פֶּתַח וְאֶמֶר, (שְׁמוּאֵל ב'
ב) הַכֹּל נִתַּן אֶרֶץ הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ
וְגו'. וְכִי אֶרֶץ הִיא מֶלֶךְ? וְאִם
עַל גַּב שֶׁבְּאֶרֶץ הַחֲבָרִים, אֲלֵא
דוֹד, שֶׁפְּתוּב בּוֹ (שֵׁם ה) כֹּל מִכָּה
יְבִסִי וְיִגַע בְּצִנּוֹר וְגו', וְהוּא נִטַּל
וְתַפְסֵ אֶת יְרוּשָׁלַיִם וּמִשְׁלוֹ הִיא,
וְלָמָּה קָנָה בְּכֶסֶף? וְאִם תֹּאמַר,
שֶׁאֵף עַל גַּב שֶׁיְרוּשָׁלַיִם הִיא שֶׁל
דוֹד - אוֹתוֹ מְקוֹם הִיא נִחְלָתוֹ שֶׁל
אֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּנִבּוֹת
הַיִּזְרְעָאֵלִי (מַלְכִים-א כא), שֶׁאֵף עַל
גַּב שֶׁשִּׁלַּט אַחְאָב וְהִיא מֶלֶךְ,
הַצִּירְפָּן לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ כְּרֵם מְנִבּוֹת,
אֵף כֵּן דוֹד?

אֲלֵא וְדַאי אֶרֶץ הִיא מֶלֶךְ,
וְאוֹתוֹ מְקוֹם הִיא בְּרִשּׁוֹתוֹ וְהִיא
שׁוֹלֵט עֲלָיו, וְכִשְׁהִגִיעַ זְמַן לְצִאת
מִתַּחַת יָדוֹ, לֹא יֵצֵא אֲלֵא בְּהִרְבָּה
דָּם וְהִרְגַּב בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן עָמַד
הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁחֵת עַל אוֹתוֹ מְקוֹם,
וְשֵׁם, כְּשֶׁהִיא הוֹרֵג וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם, לֹא הִיא יְכוּלָה, וְתִשְׁשׁ כְּחוֹ.
וְאוֹתוֹ מְקוֹם, הַמְּקוֹם שֶׁנִּצְעַק בּוֹ
יִצְחָק הִיא, שֶׁשֵּׁם בָּנָה אֲבָרָהָם

כְּדִין אִיהוּ גּוֹפָא חַד לְאַעְלָא בֵּיה רְזָא
דְּאוּרִייתָא, בְּשִׁית סְטָרִין וְאֶרֶץ.

לְחִזְזִין אִינּוֹן חֲמִשׁ, וְעֵאלִין בֵּיה חֲמִשׁ סְפָרִים,
וְאִינּוֹן חֲמִשׁ אִינּוֹן שִׁית, בְּחַד דְּרָגָא
דְּאֵעִיל בָּהּ בְּגִנְיָזוֹ, דְּאֶקְרִי רְזָא דְכֹלָא, וְהִיא
אִיהוּ רְזָא דְבְרִית. כִּד עֵאל דָּא, גּוֹ אִינּוֹן חֲמִשׁ
לְחִזְזִין, כְּדִין קִיִּמָּא אֶרֶץ וְאוּרִייתָא, בְּרְזָא
דְתִשְׁעֵי דְרָגִין, דְּאִינּוֹן תְּרִין שְׁמַהֵן, יְהוּ"ה
אֱלֹהִים. וְלְבַתֵּר קִיִּמָּא לוֹחָא חֲדָא, רְזָא
עֲלָאָה דְחַפִּיא עַל כֹּלָא וְהִיא הִיא רְזָא דְהִיא
רְקִיעַא דְסִתְרָא וְחַפִּי עַל כֹּלָא וְכִלְהוּ קִיִּמִי
בְּגִנְיָזוֹ.

הַכָּא אִית לֹן לְאַסְתַּפְלָא, וְלְמַנְדַע רְזִין
דְּאֶרֶץ, אִית אֶרֶץ וְאִית אֶרֶץ, דָּא
לְקַבֵּל דָּא. פֶּתַח וְאֶמֶר, (שְׁמוּאֵל ב' כד) הַכֹּל נִתַּן
אֶרֶץ הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ וְגו'. וְכִי אֶרֶץ הִיא מֶלֶךְ הִיא
וְאִם עַל גַּב דְּחִבְרִיא אוּקְמוּהָ, אֲלֵא דוֹד,
דְּכַתִּיב בֵּיה (שְׁמוּאֵל ב' ה) כֹּל מִכָּה יְבוּסִי וְיִגַע בְּצִנּוֹר
וְגו' וְאִיהוּ נִטַּל וְתַפְסִיס לְיְרוּשָׁלַיִם, וּמְדִידִיה
הִיא, אֲמַאי קָנָה בְּכֶסֶף. וְאִי תִימָא אֵף עַל גַּב
דְּהוֹת יְרוּשָׁלַיִם דִּידִיה דְּדוֹד, הִיא אֶתֵר
אֲחִסְנִתִּיה דְּאֶרֶץ הִיא, כְּמָה דְהִיא בְּנִבּוֹת
הַיִּזְרְעָאֵלִי, דָּאֵף עַל גַּב דְּשִׁלַּט אַחְאָב, וְהִיא
מֶלֶךְ, אֲצִטְרִיף לְמַתְבַּע לְנִבּוֹת הִיא כְּרֵם,
אוּף הִיא דוֹד.

אֲלֵא וְדַאי אֶרֶץ מֶלֶךְ הִיא, וְהִיא אֶתֵר
בְּרִשּׁוֹתֶיהָ הִיא, וְהִיא שִׁלַּט עֲלוּי, וְכִד
מְטָא זְמַנָּא לְנַפְקָא מִתַּחַת יְדִיה, לֹא נִפִיק
אֲלֵא בְּסִגִיאוֹת דְּמָא וְקִטוּלָא בְּיִשְׂרָאֵל. לְבַתֵּר
קָאִים הִיא מֶלֶךְ אֲחָב עַל הִיא אֶתֵר,
וְתַמְזֵן כִּד הִיא קִטִיל, וְקָאִים בְּהִיא אֶתֵר, לֹא
הִיא יְכוּלָה, וְתִשְׁשׁ חִילִיהָ.

וְהִיא אֶתֵר, אֶתֵר דְּאֶתְעַקֵּד בֵּיה יִצְחָק הִיא,